

120

Besluit van 19 maart 1991 tot uitvoering van artikel 2 van de Wet assurantiebemiddelingsbedrijf (Besluit beperking reikwijdte Wet assurantiebemiddelingsbedrijf)

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van Onze Minister van Financiën van 21 december 1990, no. BGW90-3292, Generale Thesaurie, Directie Binnenlands Geldwezen, Afdeling Verzekeringswezen;

Gelet op artikel 2 van de Wet assurantiebemiddelingsbedrijf;

Gezien het advies van de Sociaal-Economische Raad;

De Raad van State gehoord (advies van 6 februari 1991, no. W06.90.0658);

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Financiën van 18 maart 1991, no. BGW 91-538;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Artikel 1

De Wet assurantiebemiddelingsbedrijf (Stb. 1991, 78) is niet van toepassing op bemiddeling in de volgende vormen van verzekering:

- a. hagelschadeverzekering;
- b. paarden- en veeverzekering;
- c. glasverzekering met uitzondering van broeiglasverzekering;
- d. herverzekering.

Artikel 2

De Wet assurantiebemiddelingsbedrijf is niet van toepassing op bemiddeling door:

- a. reisbureaus in verzekering die met het oog op een reis of vakantie voor een periode van maximaal 6 maanden en tegen éénmalige premiebetaling worden afgesloten alsmede in annuleringsverzekering, mits op de desbetreffende vestiging van het reisbureau tenminste één medewerker:

1° in het bezit is van het diploma Verzekeringsagent, bedoeld in artikel 1, tweede lid, onderdeel a, van het koninklijk besluit van 23 augustus 1956 (Stb. 485) dan wel een daaraan gelijkgesteld vakbekwaamheidsbewijs, voorzover het is afgegeven vóór 1 april 1991; of

2° voldoet aan de vakbekwaamheidseisen, bedoeld in artikel 4, eerste

lid, onderdeel a of onderdeel b, van de Wet assurantiebemiddelingsbedrijf; of

3° in het bezit is van het diploma vakbekwaamheid voor het reisbureaubedrijf, afgegeven door de Stichting Examens en Proeven voor het Reisbureaubedrijf na 1 juli 1992 dan wel een door de Minister van Financiën daaraan gelijkgesteld vakbekwaamheidsbewijs; of

4° in het bezit is van het certificaat «reisverzekeringen» afgegeven door de Stichting Examens en Proeven voor het Reisbureaubedrijf.

b. fietsverkoop- en fietsherstellingsbedrijven in verzekeringen ter dekking van diefstal en reparatie van fietsen, tegen éénmalige premiebetaling, mits aan de desbetreffende vestiging van het bedrijf een vergunning is verleend als bedoeld in artikel 15 van het Vestigingsbesluit motorvoertuig- en fietsbedrijven 1967 (Stb. 522) dan wel een ontheffing is verleend van deze vergunningsplicht op grond van artikel 15, eerste lid, van de Vestigingswet bedrijven 1954 (Stb. 99).

Artikel 3

Dit besluit treedt in werking met ingang van 1 april 1991.

Artikel 4

Dit besluit kan worden aangehaald als: Besluit beperking reikwijdte Wet assurantiebemiddelingsbedrijf.

Lasten en bevelen dat dit besluit met daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat daarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State.

's-Gravenhage, 19 maart 1991

Beatrix

De Minister van Financiën,
W. Kok

Uitgegeven de *zesentwintigste* maart 1991

De Minister van Justitie,
E. M. H. Hirsch Ballin

Het advies van de Raad van State is openbaar gemaakt door terinzagelegging bij het Ministerie van Financiën. Tevens zal het advies met de daarbij ter inzage gelegde stukken worden opgenomen in het bijvoegsel bij de Nederlandse Staatscourant van 9 april 1991, nr. 68.

NOTA VAN TOELICHTING

Ingevolge artikel 2 van de Wet assurantiebemiddelingsbedrijf (Stb. 1991, 78) is het mogelijk om bij algemene maatregel van bestuur de bemiddeling in bepaalde vormen van verzekering geheel of gedeeltelijk uit te zonderen van de toepasselijkheid van die wet.

Integraal uitgesloten zijn enkele vormen van verzekering die worden afgesloten tussen deskundige partijen, onder meer in de agrarische sector, waarbij algemene assurantiekennis van ondergeschikt belang is (artikel 1, onderdelen a tot en met c), alsmede verzekeringen met een zeer specialistisch karakter (artikel 1, onderdeel d), waarbij partijen op het gebied van assurantiekennis als gelijkwaardig moeten worden beschouwd. Deze vormen van verzekering waren reeds uitgesloten in het besluit van 11 december 1954 (Stb. 541) dat was gebaseerd op de Wet Assurantiebemiddeling (Stb. 1952, 34). De bemiddeling in levensverzekeringen als contraverzekering verbonden aan spaarkasovereenkomsten, die in laatstgenoemd besluit nog was uitgesloten van de toepassing van de Wet Assurantiebemiddeling, is mede op basis van het SER-advies 1981 (Publikatie nr. 11-21 augustus 1981) niet opnieuw uitgesloten. Het moderne spaarkasbedrijf is sedert de totstandkoming van genoemd besluit in 1954 zodanig van karakter veranderd dat weinig verschil meer bestaat met het huidige levensverzekeringsbedrijf. Om die reden is niet langer te beargumenteren dat de bemiddeling in spaarkasovereenkomsten aan de werking van de Wet assurantiebemiddelingsbedrijf zou moeten worden onttrokken. Door het ingewikkelder worden van spaarkasovereenkomsten is de behoefte aan goede voorlichting bij de consument gegroeid, hetgeen ervoor pleit de bemiddeling in spaarkasovereenkomsten onder de Wet assurantiebemiddelingsbedrijf, die immers mede vakbekwaamheid wil garanderen, te brengen.

Tevens is een geclausuleerde uitsluiting opgenomen voor de bemiddeling in reisverzekeringen en annuleringsverzekeringen door reisbureaus en fietsverzekeringen door fietsverkoop- en fietsherstellingsbedrijven. Het betreft hier verzekeringen met een beperkte looptijd en een eenmalige premiebetaling waarvan de bemiddeling plaatsvindt in het kader van de professionele uitoefening van een ander bedrijf. Voor de reisverzekeringen is daarbij een maximum looptijd opgenomen aangezien deze verzekeringen ook tot wederopzegging gesloten kunnen worden; dergelijke doorlopende verzekeringen vallen niet onder de vrijstelling. De overige verzekeringen zijn reeds naar hun aard van beperkte duur. Voor deze vorm van bemiddeling, die onder de Wet Assurantiebemiddeling voornamelijk geschiedde door ingeschrevenen in het C- of D-register, kan volstaan worden met een beperkte assurantiekennis.

Met name de fietsverzekering is een eenvoudig produkt met weinig keuzemogelijkheden. De schade-afwikkeling, bestaande uit reparatie of vervanging van de fiets kan bovendien in het eigen bedrijf geschieden. Deze vrijstelling levert de consument derhalve veel gemak op zonder dat gevreesd hoeft te worden voor het teruglopen van de kwaliteit van de dienstverlening.

Voor de bemiddeling door reisbureaus ligt de situatie in zoverre anders dat de reisverzekering een aanzienlijk gecompliceerder produkt is, dat wel dergelijk enige vakkennis vereist. Gekozen is daarom voor opnemng van kennis over reisverzekeringen in de leerstof voor het vakbekwaamheidsdiploma voor het reisbureaubedrijf. Doordat de leerstof zuiver gericht is op reisverzekeringen kan aldus volstaan worden met een beperkte assurantiekennis zonder dat de kwaliteit van de dienstverlening in gevaar komt. De met betrekking tot reisverzekeringen uitgebreide leerstof zal met ingang van het nieuwe cursusjaar, dat aanvangt in augustus 1991, door de Stichting Examens en Proeven voor het Reisbureaubedrijf (SEPR) in het lesprogramma worden opgenomen. De garantie

dat deze leerstof is geëxamineerd bestaat voor alle diploma's vakbekwaamheid voor het reisbureaubedrijf die na 1 juli 1992 door deze Stichting worden afgegeven. Derhalve zal de vrijstelling gelden voor iedereen met een SEPR-diploma van na die datum. Wie reeds in het bezit is van een SEPR-diploma zonder de met betrekking tot reisverzekeringen uitgebreide leerstof zal een aanvullend examen «reisverzekeringen» moeten doen om recht op dezelfde vrijstelling te verkrijgen.

Naast een vrijstelling op basis van het diploma vakbekwaamheid voor het reisbureaubedrijf kan ingevolge artikel 2, onderdeel a, onder 1°, ook een vrijstelling worden verkregen op basis van diploma's die onder de Wet Assurantiebemiddeling recht gaven op inschrijving in het C-register. Dit zijn de oude A, B en C-diploma's en enkele nog oudere diploma's, genoemd in artikel 1, tweede lid, onderdeel c, van het koninklijk besluit van 23 augustus 1956 (Stb. 485), alsmede het diploma van de Nederlandse Federatie van Makelaars in onroerende goederen, afgegeven voor 1 juli 1957. Voorts is in artikel 2, onderdeel a, onder 3°, de mogelijkheid opgenomen andere diploma's voor de toepassing van het onderhavige besluit gelijk te stellen aan het diploma vakbekwaamheid voor het reisbureaubedrijf. Gedacht moet dan worden aan diploma's die eveneens recht geven op uitoefening van het reisbureaubedrijf. Tot een dergelijke gelijkstelling, die nog niet heeft plaatsgevonden, kan worden besloten indien in de examenstof voor een dergelijk diploma eveneens voldoende kennis met betrekking tot reisverzekeringen zal worden opgenomen.

Het stellen van de thans verhoogde vakbekwaamheidseisen aan reisbureaus en fietsverkoop- en fietsherstellingsbedrijven zou deze vormen van bemiddeling, waarmee ook de consument gediend is, praktisch onmogelijk maken.

Aan het besluit van 6 maart 1959 (Stb. 88) op basis van de Wet Assurantiebemiddeling, waarin eveneens de bemiddeling in enkele verzekeringsvormen was uitgesloten van de toepassing van de wet, bestaat thans geen behoefte meer. Deze bepalingen keren onder de huidige wet dan ook niet terug.

De Minister van Financiën,
W. Kok